

N:o 113.

Ank. till Riksd. kansli den 2 maj 1905, kl. 3 e. m.

*Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition an-
gående ändrad lydelse af § 13 i förnyade aflönings-
reglementet för tjänstemän och betjänte vid statens
järnvägar den 3 maj 1901.*

(R. A.)

Uti en till Riksdagen aflåten proposition (n:o 109) af den 7 april 1905 har Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagd utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen medgifva, att § 13 af förnyade aflöningsreglementet för tjänstemän och betjänte vid statens järnvägar den 3 maj 1901 må gifvas följande ändrade lydelse:

Indrages eller förändras någon befattning, och förflyttas i följd däraf innehafvaren till tjänstgöring å annan plats med ringare aflöningsförmåner, äger styrelsen tilldela den förflyttade lämplig lönefyllnad, intill dess han kan erhålla ny anställning med aflöningsvillkor motsvarande dem, han förut innehade.

Lönefyllnaden må utgå med sådant belopp, att den förflyttade icke blott erhåller godtgörelse för förlust å de aflöningsförmåner, han vid förflyttningen innehade, utan äfven från den tid, han i sin förra befattning skulle hafva kommit i åtnjutande af ålderstillägg eller förhöjning i arf-

vode efter klass, undfår ersättning för den förlust, som honom i nämnda hänseende genom förflyttningen tillskyndas.

Lönefyllnaden vare ansedd lika med arfvode och fördelas i lön och tjänstgöringspenningar, på sätt i § 2 är för arfvode efter klass stadgadt.

Till ofvannämnda statsrådsprotokoll har föredragande departementschefen yttrat följande:

»I förnyade nådiga aflöningsreglementet för tjänstemän och betjänte vid statens järnvägar den 3 maj 1901 finnes, i 13 §, följande bestämmelse:

Indrages eller förändras någon befattning, och förflyttas i följd däraf innehafvaren till tjänstgöring å annan plats med ringare aflöningsförmåner, äger styrelsen tilldela den förflyttade lämplig lönefyllnad, intill dess han kan erhålla ny anställning med aflöningsvillkor motsvarande dem, han förut innehade. Sådan lönefyllnad vare ansedd lika med arfvode och fördelas i lön och tjänstgöringspenningar på sätt i § 2 är för arfvode efter klass stadgadt.

Då järnvägsstyrelsen sålunda enligt nu gällande föreskrifter visserligen äger att åt tjänstinnehafvare, som i följd af sin befattnings indragning eller förändring blifvit förflyttad till tjänstgöring å annan plats med ringare aflöningsförmåner, tilldela lämplig lönefyllnad, intill dess han kan erhålla ny anställning med aflöningsvillkor motsvarande dem, han förut innehade, men däremot den förflyttade, därest han i sin förra befattning uppburit fast arfvode, går förlustig med denna befattning förenadt, ännu icke intjänt ålderstillägg samt, om han förut uppburit arfvode efter klass, icke kan vinna uppflyttning i den högre löneklass, som han tilläfsventyras eljest skulle hafva uppnått, har jag i skrifvelse den 6 mars 1905 anmodat järnvägsstyrelsen att inkomma med underdånigt förslag till de ändringar i berörda aflöningsreglemente, som erfordras för att förebygga sådan olägenhet.

Med anledning däraf har järnvägsstyrelsen i underdånig skrifvelse den 14 mars 1905 anfört följande.

Enligt nu gällande stadgande syntes efter indragning eller förändring af befattning järnvägsstyrelsen icke äga rätt tillerkänna den på grund däraf förflyttade godtgörelse för eventuell förlust af icke intjänt ålderstillägg eller af högre löneklass. Då, till följd af järnvägstrafikens fortgående utveckling, indragning eller förändring till det sämre i aflöningshänseende af befattning vid statens järnvägar knappast torde

komma att inträffa annat än i de helt visst sällsynta fall, då, efter Kungl. Maj:ts och Riksdagens beslut, befattning med fast arvode indroges eller ändrades till lägre aflöning, och då styrelsen naturligen ville låta sig angeläget vara att vid uppkommande ledighet snarast möjligt bereda den förflyttade enahanda eller liknande anställning, syntes visserligen tillämpning af stadgande om ersättning för dylik förlust icke ofta förekomma, hvilket ock syntes framgå däraf, att någon lönefyllnad på grund af bestämmelserna i 13 § icke utginge för innevarande år. Men det syntes dock vara med rättvisa och billighet öfverensstämmande, att i förekommande fall ersättning i förevarande afseende bereddes i järnvägens tjänst konstituerad befattningshafvare jämväl för förlust i afseende å väntad aflöningsförbättring i den befattning han innehåft. Och tillåte sig styrelsen i detta sammanhang framhålla, att då vederbörande konstituerades och förordnades till innehafvare af viss befattning vid statens järnvägar men med placering tillsvidare å viss ort, det med fog kunde anmärkas, att den eventuella förlusten icke rimligen borde drabba den befattningshafvare, som vid tjänstens indragning eller förändring vore å denna tjänst för det dåvarande placerad, försåvidt han nämligen i tjänstår och meriter vore öfverlägsen andra tjänstehafvare af samma grad.

Till belysning af storleken af den förlust, för år räknadt, som uti förevarande afseende för vederbörande kunde uppkomma, tillåte sig slutligen styrelsen därpå anföra några exempel.

Därest en stationsinspektor å första klassens station, som icke nått ålderstillägget, förflyttades till stationsinspektor å andra klassens station och såväl före som efter förflyttningen åtnjöte förmånen af fri bostad, skulle den eventuella förlusten i afseende å väntad aflöningsförbättring uppgå till 500 kronor. Vid förflyttning af en underinspektor till förste stationsskrifvare skulle den eventuella förlusten kunna uppgå till 600 kronor, jämväl under förutsättning att bostad in natura tillkomme vederbörande såväl före som efter förflyttningen. Och i händelse en expeditionsföreståndare, åtnjutande hyresbidrag, förflyttades till en förste stationsskrifvarebefattning, hvilkens innehafvare jämväl åtnjöte förmånen af hyresbidrag, skulle ifrågavarande förlust kunna belöpa sig till 720 kronor.

På grund af hvad sålunda anförts har järnvägsstyrelsen hemställt, att § 13 i nu gällande aflöningsreglemente måtte gifvas föreslagen

ändrad lydelse i det syfte, som i min förberörda skrifvelse framhållits såsom önskvärdt.»

Då utskottet funnit giltiga skäl vara anförda för den af Kungl. Maj:t föreslagna ändringen i aflöningsreglementet, får utskottet hemställa,

att Kungl. Maj:ts förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 2 maj 1905.

På statsutskottets vägnar:

HUGO TAMM.